

ΜΠΡΑΖΙΛΙΑ: ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΜΙΑΣ ΠΟΛΗΣ

Από το μηδέν στο μέγληον...

Το 1956 ο πρόεδρος της Βραζιλίας Γουσελίνο Κούμπιτσεκ θα διακήρυττε δημοσίως «Είμαι ένας καντάνγκο» (στα πορτογαλικά σημαίνει μετανάστης εργάτης). Η δήλωση δεν προκάλεσε έκπληξη σε κανέναν. Λίγους μήνες νωρίτερα, είχε δημιουργήσει σάλο με την απόφασή του να μεταφέρει την πρωτεύουσα από το Ρίο ντε Τζανέιρο στην ενδοχώρα και σε περιοχή που μέχρι τότε ήταν δάσος. Ετσι ξεκίνησε να χτίζεται από το μηδέν η φουτουριστική Μπραζιλία, η πιο μοντέρνα πόλη της εποχής, που ακόμη και σήμερα εντυπωσιάζει με την πολεοδομική της τελειότητα και το μεταμοντέρνο αρχιτεκτονικό της στυλ.

Ο Κούμπιτσεκ πάτησε πάνω σε ένα άρθρο του Συντάγματος της Βραζιλίας από το 1891 που έλεγε ότι η πρωτεύουσα θα πρέπει να μετακινηθεί προς το κέντρο της χώρας και αντιμετώπισε σθεναρή αντίσταση από την αντιπολίτευση και από μερίδα του πληθυσμού. Για να πραγματοποιήσει το όραμά του, στηρίχθηκε σε δυο χαρισματικούς ανθρώπους, τον πολεοδόμο Λούισο Κόστα και τον αρχιτέκτονα Οσκαρ Νιμάγιερ. Το σχέδιο του Κόστα ήταν απλό και βασιζόταν στη δημιουργία δύο κεντρικών αξόνων που θα τέμνονταν. Στον ένα άξονα θα χτίζονταν τα κυβερνητικά κτίρια και στον άλλο άξονα οικονομικά τετράγωνα για κατοικίες.

Ο Νιμάγιερ είχε το ελεύθερο να δημιουργήσει πρωτοποριακά κτίρια, που ακόμη και σήμερα παραπέμπουν στο μέλλον. Το τεράστιο έργο απαιτούσε και τεράστιο εργατικό δυναμικό. Το 1959 υπολογίζεται ότι 30.000 εργάτες (καντάνγκο) από όλη τη

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

Βραζιλία εργάζονταν στα εργοτάξια της πόλης, όντας παράλληλα και οι πρώτοι της κάτοικοι. Οι περισσότεροι παρέμειναν και μετά τα εγκαίνια το 1960.

Το παράδοξο είναι ότι μετά το τέλος των εργασιών μετακινήθηκαν στην περίμετρο, καθώς τα σπίτια που είχαν χτίσει με τα χέρια τους ήταν υπερβολικά ακριβά για την τσέπη τους. Ο Κούμπιτσεκ εγκαίνιασε τη νέα πρωτεύουσα, της οποίας το κόστος κατασκευής έφτασε τα 20 δισεκατομμύρια δολάρια, το 1960. Από τότε έχουν εγκατασταθεί εκεί η κυβέρνηση, τα υπουργεία, η ανώτατη δικαστική αρχή και οι ξένες πρεσβείες.

Για κάποιους η μεταφορά της πρωτεύουσας ήταν μια καθαρή τρέλα, αλλά για κάποιους άλλους μια κίνηση που θα έδινε αξία σε ολόκληρη τη χώρα. Η Μπραζιλία σήμερα είναι η πιο «πράσινη» πόλη της χώρας, με τους υψηλότερους δείκτες διαβίωσης και το υψηλότερο κατά κεφαλήν ΑΕΠ.

Ο εορτασμός για τα 50 χρόνια της, ωστόσο, συμπίπτει με τη σοβαρότερη πολιτική κρίση που αντιμετωπίζει η τοπική κυβέρνηση, της οποίας μέλη εμπλέκονται σε υποθέσεις διαφθοράς. ■

7 Εθνικό θέατρο

6 Καθεδρικός ναός

5 Δικαστικό Μέγαρο

4 Μέγαρο Αρκος

1 Μέγαρο Αλβораδά

2 Μέγαρο Πλανάλτο

3 Μέγαρο του Κογκρέσου

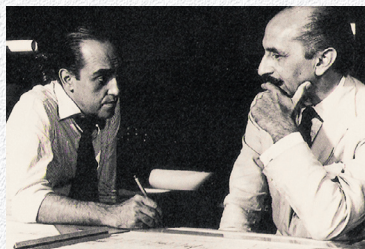

50 χρόνια
Brazilia

Οι δημιουργοί

Γιουσ. Κούμπιτσεκ

Οσκαρ Νιμάγιερ και Λούισο Κόστα

Σχέδιο
πόλης